

PROP DE VOSALTRES

Assemblea diocesana (II)

Recordeu la informació que contenia la glosa de la setmana passada, sobre l'Assemblea celebrada a la nostra diòcesi? Em va semblar la meua obligació informar-vos del que vàrem tractar i del que preteníem, per demanar la col·laboració de tots i, així, poder servir millor la nostra Església i la societat en què vivim.

La ponència que vaig pronunciar tenia com a punt de partida explicar la raó de la convocatòria i delimitar el marc espacial i temporal. Sembla una bona raó l'inici del ministeri d'un bisbe en una diòcesi determinada. En aquest cas, parlem només de Lleida.

Respecte a la línia temporal, reconeixem l'immens treball dels **tres nivells de concreció eclesial després de l'esdeveniment del Concili Vaticà II**, del qual hem celebrat el 50 aniversari de la seva clausura i del que queden moltes intuïcions i orientacions per aplicar.

El **nivell universal**, amb el pontificat del papa Francesc i amb la seva proposta programàtica continguda en l'Exhortació apostòlica postsinodal *Evangelii Gaudium*. A part dels seus escrits, no podem oblidar les seves paraules i els seus gestos, que són un fort impuls per a tots els cristians.

El **nivell interdiocesà**, amb el Pla Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola per al quadrienni 2016-2020, que porta per títol *Iglesia en misión al servicio de nuestro pueblo*; també les resolucions i el missatge del Concili Provincial Tarracense (1995), que ens va permetre vincular estretament les nostres arrels culturals amb l'Evangelí i que s'amplia amb dos documents dels bisbes de la Tarracense: *Al Servei del nostre poble* (2011) i *Transmetre el tresor de la fe* (2013).

I finalment el **nivell diocesà**, amb les aportacions que tots vosaltres, en l'Assemblea de l'any passat, va fixar en el document-informe *Església de Lleida, què dius de tu mateixa?* Aquí estan recollides les realitzacions i aspiracions de la nostra diòcesi en els últims anys, i que de cap manera poden oblidar-se. La nostra memòria és acumulativa i ens permet treure'n partit. Ens serveix de molt, i agraïm, tot el que van fer els nostres avantpassats. Tant els llunyans en el temps, que van viure en segles anteriors, com les persones que recentment va col·laborar amb el bisbe Piris, molts dels quals esteu participant ara amb un nou pastor. Personalment també us ho agraeixo. Sou conscients que això, la memòria i la reflexió actual, és una tasca de tots; la responsabilitat és compartida.

En aquest moment la nostra obligació se centra en eliminar allò que, després d'una anàlisi, no

respon a la tasca evangelitzadora actual, i aprofitar la saviesa continguda en les propostes evangèliques, que és permanent al pas dels anys, dona ple sentit a l'existència i és font de felicitat per a molts.

S'explicava, després, què significa evangelitzar i es descrivia una breu anàlisi de la societat actual, per assenyalar els reptes i els signes d'esperança que es manifesten per a aquesta missió. Posteriorment s'al·ludia a les persones, bisbe, sacerdots, religiosos i laics, que havien de dur a terme aquesta tasca, i el doble moviment que comporta l'evangelització, des de la comunió i des de la missió.

Continuarem amb una tercera glosa.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Dinar de germanor de la Fundació Jericó

La Fundació Jericó, vinculada a la parròquia del Carme, va reunir en un dinar de germanor, el passat 4 de juny, 140 persones entre voluntaris i col·laboradors. Així s'ha volgut agrair la seva tasca al servei dels més necessitats.

Enguany, els responsables de l'entitat, encapçalada per Mn. Joan Mora i Mn. Joan Ramon Ezquerro, han anunciat l'ampliació del servei de menjador, amb un tercer àpat per als

temporers, a propòsit de l'arribada aquest estiu de la campanya de la fruita. La Fundació Jericó va fer una crida per incrementar el nombre de voluntaris si es vol mantenir els serveis de recollida i acompanyament. A l'acte, hi assistiren el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, el tinent d'alcalde i regidor de Participació Ciutadana, Joan Gómez, així com d'altres membres de la corporació municipal.

ANY DE LA MISERICÒRDIA
EN DOS MINUTS

Acollir el pelegrí

Des de la Delegació de Migracions i concretament des de la parròquia Mare de Déu del Carme, aprofitant que estem celebrant l'Any de la Mi-

sericòrdia, els volem parlar de la tasca que duem a terme amb el col·lectiu dels migrants, com a acció de l'obra de misericòrdia «Acollir el pelegrí».

Aquesta acollida que oferim des de la parròquia, va adreçada a persones que arriben de diferents països, buscant una ajuda moral o una feina.

Quan arriben a la parròquia a la recerca de suport i ajuda, explicant-nos les seves necessitats, intentem buscar sempre la manera més adequada d'oferir-los una oportunitat perquè puguin tirar endavant.

Moltes vegades necessiten algú que els escolti, perquè se senten desprotegits, tant de la societat com dels mitjans que posa el govern.

El que pretenem és ajudar-los a què se sentin estimats, acollits i respectats. I al mateix temps, aprofitar els seus coneixements perquè puguin valer-se per si mateixos.

Per això estem nosaltres aquí, treballant braç a braç des de la Delegació de Migracions, juntament amb la parròquia Mare de Déu del Carme, responsable encarregada d'acollir al migrant-pelegrí i ajudar-lo en tot el que estigui al nostre abast.

Doly Flores

Moltes gràcies, Germanetes dels Pobres!

Amb una emotiva Eucaristia, el passat 27 de maig, la comunitat del les Germanetes del Pobres de Lleida va donar per finalitzat el seu servei a la capital del Segrià. Aquesta congregació ha estat present a Lleida 151 anys, atenent persones grans que, en la darrera etapa de la seva vida, han volgut ser acollides per aquesta comunitat inspirada en santa Joana Jugan.

El bisbe Salvador amb els preveres i diaques que el van acompanyar, així com les autoritats de Lleida, monges

d'altres ordres religioses, residents, familiars, benefactors i amics es van fer presents en aquesta Eucaristia de comiat i d'acció de gràcies. També hi era la família que a partir d'ara es farà càrrec del servei als ancians.

El pastor de la diòcesi va glossar, en l'homilia, la figura de la santa fundadora, així com l'esperit de servei i de confiança plena en Déu i en la Divina Providència, que caracteritza la vida d'entrega generosa d'aquesta comunitat religiosa.

En acabar, i des de l'entrada a l'edifici residencial, es féu el traspàs amb la substitució de la placa que dona la benvinguda als visitants i la benedicció de la mateixa, acompanyada d'una breu pregària. En aquest mes de juny la residència ha passat a ser el Centre Geriàtric de Lleida.

Finalment i de forma distesa, la comunitat obsequià amb un refrigeri als qui es van aplegar per a aquesta celebració, on es van intercanviar paraules d'agraïment, experiències i retrobaments.

Joan Carles Nicuesa

Entrega de documents del segle xv a l'Arxiu Diocesà

Una família de Puigverd de Lleida ha entregat un plec de documents parroquials dels segles xv, xvi i xviii a l'Arxiu Diocesà del Bisbat de Lleida. Entre els documents dipositats es troben protocols notariaus, capitulacions matrimonials i un *Quinque Libris* (llibre on s'inscrivien els sagraments celebrats a la parròquia), pertanyents a l'Arxiu Parroquial de Puigverd de Lleida.

L'entrega s'ha fet a la sala de reunions del Bisbat. El periple de la documentació comença a mitjans dels anys 70, quan es realitzen unes obres a la casa rectoral de Puigverd de Lleida. Durant les obres, els treballadors van deixar al carrer una part dels documents de l'Arxiu Parroquial (salvat de la crema de l'església de l'any

1936). Una veïna del poble ho va veure i ho va recollir. Durant un temps els va guardar a casa seva, on va elaborar un petit inventari dels documents conservats, ordenant-los pels cognoms de les famílies que ella reconeixia. Va separar els documents en dos plecs: el plec més gran el va entregar a una família, i l'altre, al llavors alcalde de Puigverd de Lleida, Germán Bosch.

L'any 2015, en Germán va morir i la seva família ha volgut acabar el projecte del seu pare, retornant els documents a la parròquia de Puigverd.

El responsable de l'Arxiu Diocesà, Mn. Cotonat, fa una crida perquè les famílies que tinguin documents parroquials en custòdia els entreguin a l'Arxiu Diocesà per garantir el seu manteniment i catalogació.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

El Tridu Pasqual en el Jubileu de la Misericòrdia

La nostra reflexió sobre la misericòrdia de Déu ens introdueix avui en el Tridu Pasqual. Viurem el Dijous, el Divendres i el Dissabte Sant com a moments forts que ens permetran entrar cada vegada més en el gran misteri de la nostra fe: la resurrecció de nostre Senyor Jesucrist. Tot, en aquests tres dies, parla de misericòrdia, perquè fa visible fins a on pot arribar l'amor de Déu. Escoltarem la narració dels últims dies de

vida de Jesús. L'evangelista Joan ens ofereix la clau per a comprendre'n el sentit profund: «Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem» (Jn 13,1). L'amor de Déu no té límits. Com repetia sovint sant Agustí, és un amor que va «fins a la fi sense fi». Déu s'ofereix veritablement tot per a cadascun de nosaltres i no escatima res. El Misteri que adorem en aquesta Setmana Santa és una gran histò-

ria d'amor que no coneix límits. La Passió de Jesús dura fins a la fi del món, perquè és una història de compartir els sofriments de tota la humanitat i una presència permanent en la vida personal de cadascun de nosaltres.

En resum, el Tridu Pasqual és el memorial d'un drama d'amor que ens dona la certesa que mai no serem abandonats en les proves de la vida. Tot és un gran misteri d'amor i de mi-

sericòrdia. Les nostres paraules són pobres i insuficients per expressar-ho plenament. Deixem-nos omplir amb aquesta misericòrdia que ens ve a l'encontre; i aquests dies, mentre tenim la mirada fixada sobre la passió i la mort del Senyor, acollim en el nostre cor la grandesa del seu amor i, com la Verge el Dissabte, en silenci, a l'espera de la Resurrecció.

(Dimecres, 23 de març de 2016.)

Corpus Christi a la Seu Vella

Desenes de fidels van acudir, el diumenge dia 29 de maig, a la Seu Vella per commemorar la festivitat del Corpus Christi, la primera presidida pel bisbe Salvador. Els actes van començar amb una missa a la nau central de la Seu Vella, que es va omplir de persones i on van tenir un paper destacat els nens i les nenes de la ciutat que aquest any han rebut la Primera Comunió. Durant l'homilia, el bisbe va donar gràcies al Senyor per conservar aquesta tradició i per deixar que ho visquem amb aquesta autenticitat. També va recordar que és una festa associada amb Càritas i va destacar que «esperem que com a pedres vives puguem ajudar a tothom». Va aca-

bar el seu sermó amb una pregària: «Que Maria ens ompli el cor de tendresa i ens l'obri als més necessitats.»

Aquests nens i aquestes nenes que enguany han rebut la Primera Comunió van rebre una creu en commemoració d'aquesta festivitat i també van resar el Pare nostre, tot donant-se les mans.

Després de la missa es va donar pas a la processó, que va pas-

sar pel claustre i la Porta dels Apòstols, fins arribar a l'esplanada de darrere l'absis. Allí el bisbe Salvador va donar la benedicció amb la Custòdia, tancant així la celebració del Corpus d'enguany.

Cal recordar que la col·lecta d'aquesta festa es dedica a Càritas Diocesana, donat que el Corpus també és el Dia de la Caritat.

Entrega d'orles del Col·legi Episcopal

El passat 26 de maig va tenir lloc la graduació dels alumnes de la promoció 2014-2016 de Batxillerat i cicles formatius d'administratius, elèctrics i socioeducativa del Col·legi Episcopal. Van viure aquest moment entranyable, acompanyats

per familiars, professors i amics. En finalitzar aquesta etapa de formació personal, vam escoltar les paraules cordials i encoratjadores del bisbe Salvador, titular del Col·legi, i de la Sra. Xixó Sala, ex-professora i padrina de promoció. Van recalcar la importància

de compartir, del fet de fer camí junts, del que hem conegut del Senyor Jesús com a camí d'amistat i de vida, d'haver pogut créixer com a persones a més de com a professionals; d'aprendre dels reptes, assumint-los i veient-los com a oportunitats de millora; i de sentir-nos sempre acompanyats per aquells que ens estimen i volen el millor per a tots nosaltres. Encetem un nou moment; alguns anirem al món del treball, altres seguirem estudiant a la Universitat o en cicles formatius, però com van dir els nostres companys delegats, en nom de tots els joves presents, el que hem après al Col·legi Episcopal ens ha marcat i ens ajuda a ser millors homes i dones.

REFLEXIONS

«Us donaré governants com els desitja el meu cor...» (I)

En plena campanya electoral i a les portes ja d'unes noves eleccions, una amiga em va formular una pregunta: «En els temps bíblics, com designaven les autoritats?»

La resposta és molt complexa perquè els relats bíblics cobreixen una ampla franja de vint segles amb notables canvis socials, ocasionals uns i altres provocats intencionadament. A més, trobem procedències ben variades (des del simple ciutadà nomenat rei, fins al qui, de família reial, ho és per successió dinàstica. Vegem-ne alguns casos:

El primer personatge que congrega les famílies hebrees i dirigeix el poble d'Israel, **Moisès**, fou escollit directament per Déu. Moisés pasturava el ramat del seu sogre pels indrets del Sinaí i fou cridat per Déu: «Déu li digué: Ara jo t'envio al faraó; vés-hi i fes sortir d'Egipte els israelites, el meu poble» (Ex 3,10). Moisés es resistirà a acceptar aquesta missió. Però, davant Déu, no hi ha escapatòria. I Moisés anirà a Egipte i, després de moltes proves, alliberarà el seu poble, el farà travessar el Mar Roig i el conduirà pel desert fins a les fronteres del país de Canaan.

Encara per iniciativa divina, però a través del seu profeta Samuel, fou la unció de **Saül**, primer rei d'Israel. Tot i que aquí les circumstàncies no són tan, diguem, «glorioses». Quix, el benjaminita, pare de Saül, va perdre el ramat de someres i envià el seu fill amb els mossos a cercar-les. Van visitar el vident, el profeta. Aquell dia, Samuel unguí Saül rei d'Israel. Era el més alt i fort de tots (ISa 9).

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

- ▮ **Dilluns, 27 de juny:**
  - 9 h, Eucaristia de fi de curs del Col·legi Episcopal a la Catedral.
  - 20 h, Eucaristia per celebrar la festa de Sant Josemaria Escrivá a la Catedral.
- ▮ **Dimarts, 28 de juny.** 19.30 h, Trobada de l'equip de la Delegació de MCS a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- ▮ **Dijous, 30 de juny.** 31è Pelegrinatge diocesà a Lourdes.
- ▮ **Divendres, 1 de juliol.** XV Jornades de responsables de Catequesis a Barcelona (1 i 2 de juliol).
- ▮ **Dissabte, 2 de juliol.** 11è aniversari de l'ordenació episcopal del bisbe Salvador Giménez Valls.
- ▮ **Diumenge, 3 de juliol.** Exercicis espirituals a Raimat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / Sl 49 / Mt 8, 18-22]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; Tomàs d'Orvieta, rel. servita.

28. □ Dimarts [Am 3,1-8;4,1-12 / Sl 5 / Mt 8,23-27]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i màrtir, deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimí, monjo i màrtir; santa Marcel·la, màrtir.

29. ■ Dimecres [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16, 13-19]. St. Pere (o Qufes), de Bet-

saida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Dijous [Am 7,10-17 / Sl 18 / Mt 9,1-8]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

JULIOL

1. ■ Divendres [Am 8,4-6.9-12 / Sl 118 / Mt 9,9-13]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dissabte [Am 9,11-15 / Sl 84 / Mt 9,14-17]. Sants Procés i

Martinià, mrs.; sants Bernadí Reolino, Joan Francesc Regis i Francesc de Gerónimo, i els beats Julià Mounoir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.

3. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12.17-20]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Maria Anna Moggas Fontcuberta, verge (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fundadora de les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

Diuenge XIII de durant l'any

COMENTARI

Deixeu-vos guiar per l'Esperit

El Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu perquè sigui el teu successor com a profeta». Llavors Elies va fer com si passés de llarg amb un gest provocatiu que anticipa el del Ressuscitat davant els d'Emmaús. I a la vegada Elies li tirà a sobre el mantell de profeta: signe de la seva identitat.

Primer l'Apòstol proclama el fet alliberador: *Crist ens ha alliberat de l'esclavatge de la Llei*. Després diu: *perquè siguem lliures*.

La finalitat motiva l'exhortació: *Mantingueu-vos així —lliures—. No us sotmeteu altra vegada al jou*.

Aclarit de què hem estat alliberats, resta explicar per a què: *Mireu de no convertir la llibertat en un pretext per a fer el vostre propi gust*.

Ben al contrari: *Deixeu-vos guiar per l'Esperit*.

Reclamar la llibertat per a justificar *el propi gust* és llibertinatge. Invocar l'Esperit per a opcions egoistes és atemptar contra l'Esperit Sant.

Jesús *resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem* en «viatge» teològic vers la Passió.

Buscant *al·lotjament en un poblet de samaritans, la gent no el volgué rebre*: no per rebuig al seu missatge, sinó perquè *s'encaminava a Jerusalem*. Això provoca la pretensió de Jaume i Joan: *Voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?* (com Elies a 2Re 1,10). Jesús no els féu cas.

Tres sentències subratllen la serietat de la crida a seguir Jesús: a) *El Fill de l'home no té on reposar el cap*: optar per seguir Jesús és assumir el seu estil de vida itinerant i pobre. b) *Deixa que els morts enterrin els seus morts*: no facis dels deures humans un pretext per oblidar els deures vers Déu. *Tu —cridat a seguir Jesús— vés a anunciar el Regne de Déu*. c) *Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu*: l'amor de fidelitat a Déu ha de ser prioritari per il·luminar i enfortir tots els altres valors. La imatge de *l'arada* evoca *Eliseu que immolà els bous amb que llaurava, i se'n anà amb Elies*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del primer llibre dels Reis

(1Re 19,16b.19-21)

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se'n anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. El mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, corregué darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teva. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se'n anà amb Elies i era el seu ajudant.

▶ Salm responsorial (15)

R. *Senyor, heretat meua i calze meu.*

Guarda-me Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç.» / Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. R. Beneït sigui el Senyor que em dóna seny. / Fins a les nits m'amonesta el meu cor. / Sempre tinc present el Senyor, / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se'n alegra i en faig festa tot jo, / fins al meu cos reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat, delícies per sempre. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 5,1.13-18)

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfeu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per a no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 9,51-62)

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritanes per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se'n anaren a un altre poblet. Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu.»

▶ Lectura del libro primero de los Reyes

(1Re 19,16b.19-21)

En aquellos días el Señor dijo a Elías: A Eliseo, hijo de Safat, de Abel Mejolá, le ungirás profeta en tu lugar. Elías se fue de allí en busca de Eliseo, al que encontró arando. Tenía delante de sí doce yuntas de bueyes, y él araba con la duodécima. Elías pasó junto a él y le echó encima su capa. Eliseo, entonces, dejó los bueyes, corrió detrás de Elías y le dijo: «Déjame dar un beso a mi padre y a mi madre, y luego te seguiré». Elías respondió: «Anda, vuélvete; pero ten en cuenta lo que he hecho contigo». Se apartó de Elías, tomó la yunta de bueyes y la inmó; y con los aperos de los bueyes coció la carne y la repartió a la gente para que la comiera. Luego se levantó, siguió a Elías y fue su servidor.

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Tú, Señor, eres el lote de mi heredad.*

Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti; / Yo digo al Señor: «Tú eres mi bien.» / El Señor es el lote de mi heredad y mi copa; / mi suerte está en tu mano. R. Bendeciré al Señor, que me aconseja, / hasta de noche me instruye internamente. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa serena. / Porque no me entregarás a la muerte, / ni dejarás a tu fiel conocer la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Ga 5,1.13-18)

Cristo nos ha liberado para que seamos hombres libres; permaneced firmes y no os dejéis poner de nuevo el yugo de la esclavitud. Hermanos, vosotros habéis sido llamados a ser hombres libres; pero procurad que la libertad no sea un pretexto para dar rienda suelta a las pasiones, antes bien, servíos unos a otros por amor. Porque toda la ley se resume en ese precepto: Amarás a tu prójimo como a ti mismo. Pero si os mordéis y devoráis los unos a los otros, llegaréis a destruirlos mutuamente. Yo os digo: Dejaos conducir por el Espíritu, y no os dejéis arrastrar por las apetencias de la carne. Porque la carne lucha contra el espíritu, y el espíritu contra la carne; pues estas cosas están una frente a la otra para que no hagáis lo que queréis. Pues si os dejáis conducir por el Espíritu, no estáis bajo la ley.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 9,51-62)

Al llegar el tiempo de su partida de este mundo, Jesús resolvió ir a Jerusalén, y envió mensajeros por delante. Éstos entraron en una aldea de samaritanos para prepararle alojamiento. Pero los samaritanos no lo recibieron porque iba camino de Jerusalén. Al ver esto, los discípulos Santiago y Juan dijeron: «Señor, ¿quieres que digamos que baje fuego del cielo y los consuma?». Jesús se volvió hacia ellos y los reprendió. Y se fueron a otra aldea.

Mientras iban de camino, uno le dijo: «Te seguiré adondequiera que vayas». Jesús le dijo: «Las raposas tienen madrigueras y las aves del cielo nidos, pero el hijo del hombre no tiene donde reclinar la cabeza». Dijo a otro: «Sígueme». Y él respondió: «Señor, déjame antes ir a enterrar a mi padre». Y le contestó: «Deja que los muertos entierren a sus muertos; tú ven a anunciar el reino de Dios». Un tercero dijo a Jesús: «Yo te seguiré, Señor, pero permíteme que me despida antes de mi familia». Y Jesús le dijo: «El que pone la mano en el arado y mira atrás no es apto para el reino de Dios.»